

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

(Ingezonden 10 januari 1967)

Nr. 5

De door enige leden gestelde vraag, of de in de Nota over het Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken (kamerstuk zitting 1964—1965, nr. **7834**) geschetste reorganisatie van het georganiseerd overleg reeds geheel of gedeeltelijk verwezenlijkt is en of er over de uitwerking van die nota overeenstemming bestaat — of bestond — in de Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg, moet ontkennend worden beantwoord.

De reorganisatie, waarop genoemde leden doelen, is nog niet verwezenlijkt, doch vormt nog een onderwerp van bespreking in de Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken.

Een eerste ontwerp van een herzien hoofdstuk XI van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, handelende over het georganiseerd overleg, werd door de ambtsvoorganger van de ondergetekende aan de centrale commissie voorgelegd en in die commissie besproken. Naar aanleiding van een aantal wenssen, door de in genoemde commissie vertegenwoordigde centrales van overheidspersoneel naar voren gebracht, heeft de ondergetekende een tweede ontwerp aan de centrale commissie aangeboden, waaromtrent het overleg nog hangende is en derhalve nog geen overeenstemming tot stand is gekomen.

Wat de door dezelfde leden gestelde vraag betreft, of bovenbedoelde uitwerking als uitgangspunt heeft — of had — de in conclusie 1 van de nota uitgesproken opvatting, dat voor het voeren van een verantwoord personeelsbeleid bij de overheid ruime inspraak van de ambtenarenorganisaties over het gehele terrein van dit beleid onontbeerlijk is, kan worden medegedeeld, dat bij de ontworpen herziening der overlegbepalingen is uitgegaan van de inhoud en strekking van vorenvermelde nota, welke hun neerslag hebben gevonden in de bij die nota behorende conclusies.

Naar aanleiding van de ten aanzien van de voorgestelde wijziging van artikel 126 der Ambtenarenwet 1929 bij een lid gerezen vraag, of de thans voorgestelde wijziging niet tot gevolg zal hebben, dat de lagere overheidslichamen nog minder dan voorheen een eigen salarisbeleid kunnen voeren, moge de ondergetekende het volgende opmerken.

De voorgestelde wijziging van artikel 126 beoogt in de eerste plaats toepassing van dit artikel eerst mogelijk te maken, nadat de Raad van State is gehoord, met inschakeling van de afdeling voor de geschillen van bestuur op dezelfde wijze als geschiedt bij vernietiging van besluiten en heeft vervolgens de ook naar het oordeel van evenbedoeld lid te waarden strekking een meer sluitend geheel te verkrijgen met betrekking tot het toezicht op de door de lagere publiekrechtelijke organen genomen besluiten krachtens artikel 125 der Ambtenarenwet 1929.

De voorgestelde wetwijziging betekent geen verandering in de opvatting der Regering omtrent de niet-wenselijkheid van door de lagere publiekrechtelijke organen getroffen regelingen, welke de eenheid van het materiële ambtenarenrecht te zeer verstoren of het algemene beleid doorkruisen. De bedoeling van het ontwerp is ook niet te bewerkstelligen, dat de lagere overheidslichamen nog minder dan voorheen een eigen salarisbeleid kunnen voeren.

Op de vraag, in hoeverre er naar het inzicht van de ondergetekende nog sprake kan zijn van een eigen loonbeleid van voormelde lichamen, is het antwoord dat een dergelijk eigen beleid slechts tot op beperkte hoogte mogelijk is. Evenmin als de Regering geheel zelfstandig een eigen salarisbeleid kan voeren voor het rijks personeel, staat het haar vrij toe te laten, dat in de rechtspositie der ambtenaren in het algemeen, met name ten aanzien van een zo belangrijk onderdeel daarvan als de bezoldiging, grote verschillen optreden.

De vraag, of het juist is dat, nu artikel 107, tweede lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement niet gewijzigd is, de toelating van de wel vermelde centrales slechts geschorst, doch niet ingetrokken kan worden, en of mag worden aangenomen, dat intrekking wel mogelijk is met betrekking tot de niet vermelde centrales, beantwoordt de ondergetekende in bevestigende zin.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

P. J. VERDAM.